

Nr 322.

Av herr Hedlund i Häste, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 95, med förslag till allmänt resereglemente.

Kungl. Maj:t har genom proposition, nr 95, den 13 februari 1925 anmodat riksdagen avgiva yttrande över förslag till allmänt resereglemente.

Utan ett förtydligande av bestämmelserna i förslagets § 21 torde statens lantbruksingenjörer och rikets lantmätare måhända berövas dem med rätta tillkommande traktamentsersättning.

Enligt Kungl. Maj:ts förordningar den 31 december 1920 angående den gottgörelse dessa befattningshavare äga uppbära för verkställt arbete (Svensk författningssamling nr 376 o. 913/1920) hava de att utöver löneförmåner samt resekostnads- och traktamentsersättning bekomma särskild gottgörelse.

Ovannämnda dag utfärdade jämväl Kungl. Maj:t förordningar angående nämnda befattningshavare tillkommande resekostnads- och traktamentsersättning (Svensk författningssamling nr 909 o. 911/1920).

Av formuleringen i § 1 i förstnämnda förordning framgår med full tydlighet, att arvodestaxorna bestämts under hänsynstagande därtill, att nämnda befattningshavare åtnjuta dels viss lön, dels också dagtraktamente under resor och förrättningar.

Det förslag till nytt allmänt resereglemente, som nu förelagts riksdagen, skulle medföra en genomgripande förändring i dessa befattningshavares ekonomiska förhållanden, om enligt § 21 av sagda förslag dagtraktamentena för dem skulle komma att i vissa fall helt och hållet indragas, i andra reduceras till en obetydlighet.

För att påvisa, huru bestämmelsens tillämpande skulle verka, anföras här några exempel. Om lantbruksingenjör eller lantmätare utför arbete på ett förrättningsställe, äger han enligt nu gällande författningar därför av den, som påkallat förrättningen, erhålla gottgörelse med 12: — kr. per dag samt av staten ett dagtraktamente om 16: — kr., vilket traktamente ofta visat sig otillräckligt, då det numera blivit allt svårare att erhålla inkvartering på förrättningsstället, utan sådan måst tagas på närbelägna gästgivaregårdar och hotell, där priserna vanligen äro högre än på storstädernas hotell.

Skulle åter bestämmelserna i ovannämnde § 21 vinna tillämpning, skulle nämnda befattningshavare, vilka förmodligen komma att hänföras till reseklass B 21, för dygn, då de både resa och utföra förrättning, erhålla en traktamentsersättning av 9: — kr. (= med skillnaden mellan 21: — och

12:— kr.), för dag, då de både resa och utföra förrättning, erhålla i traktement 1:— krona samt för dygn eller dag, då de icke resa, utan endast utföra arbete på förrättningsställe, icke erhålla någon traktementsersättning. Då väl näppeligen på ett landsortshotell inkvartering och mat kunna erhållas för 12:— kronor (= arvodesgottgörelsen), skulle således i sistnämnde fall befattningshavaren icke blott få ingen nettoinkomst för sitt arbete, utan dessutom av sin knappt tillmätta lön nödgas förbruka ett visst, avsevärt belopp.

En större, långvarig förrättning skulle således bliva rent ruinerande och lätt medföra en benägenhet att till skada för noggrannheten påskynda förrättningens handläggning.

Vidare torde böra påvisas, att i § 23 av sakkunniges förslag till resereglemente föreligger genom däri intagna mellansatsen: »där ej beträffande vissa befattningshavare annorlunda är eller varder föreskrivet», en i § 21 av Kungl. Maj:ts proposition utesluten möjlighet till undantagsbestämmelser. Mot de sakkunniges sålunda formulerade förslag hava de myndigheter, som avgivit infortrade utlåtanden, icke haft någon erinran, men det torde kunna förmodas, att erinran föranletts, därest ovannämnda mellansats varit utesluten.

På grund av vad jag ovan anført, får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte i sitt svar till Kungl. Maj:t göra det uttalande, att § 21 i förslaget till allmänt resereglemente, bör givas sådan lydelse, att den icke bliver tillämplig beträffande statens lantbruksingenjörer och lantmätare, utan dessa liksom hittills tillförsäkras rätt till traktementsersättning genom särskilt resereglemente i likhet med de för dessa befattningshavare nu gällande av den 31 december 1920.

Stockholm den 20 mars 1925.

P. S. Hedlund,
Häste.